

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci žalobcu: **A. I.**, *zastúpeného advokátom JUDr. J. K.*, proti žalovanému: **Krajský lesný úrad K.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 18. septembra 2006, číslo A/2006/00229, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 3. októbra 2007, č. k. 7 S 58/2006-42, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **p o t v r d z u j e** napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 3. októbra 2007 č. k. 7 S 58/2006-42.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia zo dňa 18. septembra 2006, číslo A/2006/00229, ktorým žalovaný zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie zo dňa 18. augusta 2006, číslo 2006/00309-3-Bč., ktorým Obvodný lesný úrad v K. ako orgán štátnej správy lesného hospodárstva podľa § 56 ods. 1 písm. c) zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o lesoch), ktorý podľa § 56 ods. 3 uvedeného zákona vykonáva aj štátnu správu poľovníctva v rozsahu ustanovenom zákonom č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o poľovníctve), rozhodujúc podľa § 46 zákona č. 71/1967

Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok), schválil zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri P. L. V., uznanom rozhodnutím Lesného úradu K. č. 529/1995 zo dňa 14. septembra 1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6. októbra 1995, v zmysle § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, na dobu 10 rokov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia, uzavreté medzi združením „T. V.“ a vlastníkmi poľovných pozemkov, resp. nimi splnomocnenými osobami, prípadne v určených prípadoch správcami poľovných pozemkov, a to: Obcou Š., zastúpenou starostom obce, na výmere 2335ha lesných pozemkov, 8ha poľnohospodárskej pôdy a 1ha ostatných plôch, Obcou S. H., zastúpenou starostom obce, na výmere 28ha lesných pozemkov, SPF B., na výmere 115ha lesných pozemkov a 210ha poľnohospodárskej pôdy a LSR, š.p. B. B., na výmere 159ha lesných pozemkov. Do poľovného revíru P. L. V. boli zaradené aj poľovné pozemky ďalších vlastníkov, ktorí ku dňu vydania tohto rozhodnutia zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva so združením „T. V.“ nepodpísali, resp. tieto neboli predložené.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynul záver, že správne orgány v danej veci postupovali v súlade s platnou právnou úpravou a preto aj preskúmané rozhodnutia sú vecne správne a zákonné. Zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri P. L. V. Š. boli uzavreté s väčšinou vlastníkov pozemkov, ktoré tvoria poľovný revír, uznaný rozhodnutím Lesného úradu K. zo dňa 14. septembra 1995, č. 529/1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6. októbra 1995. Vzhľadom na uvedené bol predmetný poľovný revír správne posudzovaný ako vec spoločná v súlade s § 139 OZ, o ktorej rozhoduje nadpolovičná väčšina, počítaná podľa výšky podielov výmery poľovných pozemkov jednotlivých vlastníkov, začlenených do príslušného poľovného revíru. Krajský súd sa stotožnil aj s tým právnym záverom správnych orgánov, že neuzavretie nájomných zmlúv so všetkými vlastníkmi poľovných pozemkov s výmerou viac ako 10 hektárov nie je prekážkou schválenia tých zmlúv, ktoré boli uzavreté s väčšinou vlastníkov pozemkov. Ich schválením žalobca nebol ukrátený na svojom vlastníckom práve, ako to tvrdí v žalobe, ani iných právach, pretože aj v súčasnosti môže uzavrieť zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva s poľovníckym združením „T. V.“ ako vlastníkom poľovných pozemkov v predmetnom poľovnom revíri s výmerou nad 10ha. Táto zmluva za splnenia zákonných podmienok môže byť dodatočne správnym orgánom schválená. Ide o dvojstranný právny úkon, založený na prejave vôle zmluvných strán, ktorý pre svoju platnosť a účinnosť podľa platnej právnej úpravy vyžaduje schválenie správnym orgánom. Nie je porušené ani právo žalobcu na výkon poľovníctva s poukazom na ods. 4 § 14 citovaného zákona. I napriek neuzavretiu zmluvy žalobcovi prislúcha nájomné, povinnosť platiť ktoré bola správnym orgánom uložená predmetnému poľovníckemu združeniu. Pokiaľ ide o výšku nájomného (ktorú

žalobca nenamietal), jej výpočet vychádza zo sadzobníka, tvoriaceho prílohu zákona o poľovníctve.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Navrhol ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodu, že žalovanému (správne žalobcovi) bola odňatá možnosť konať pred súdom, ako aj z dôvodu, že rozhodnutie žalovaného je v rozpore s právnymi predpismi. V odvolaní ďalej uviedol, že na pojednávaní krajského súdu sa nezúčastnili z dôvodu technickej závady na aute, ku ktorej došlo na úseku, kde nebol ani signál mobilného operátora, takže sa nemohli telefonicky ospravedlniť. Neúčasť na pojednávaní dodatočne písomne ospravedlnil listom zo dňa 3.10.2007. Namietal, že krajský súd nesprávne posúdil vec, keď sa stotožnil s názorom správnych orgánov, pretože v danom prípade nehnuteľnosť žalobcu nie je v spoločnom vlastníctve ďalších spolumajiteľov, resp. prenajímateľov, a teda neprichádza do úvahy § 139 OZ o spoločnom rozhodovaní, ani § 14 ods. 2 zákona o poľovníctve, pretože zo strany združenia „T. V.“ Š. nebola snaha uzavrieť nájomnú zmluvu, nebolo so žalobcom jednané o prenajatí jeho pozemkov. Až po skončení schvaľovacieho konania bol žalobcovi zaslaný návrh nájomnej zmluvy, s ktorej ustanoveniami nemohol súhlasiť, preto ju vrátil s výzvou na spoločné jednanie, na čo už uvedené združenie nereagovalo. Poukázal aj na to, že v Š. je viac poľovných združení, ktoré vedú spory o tom, kto bude poľovať v danej lokalite, pričom členovia združenia „T. V.“ Š. sú prevažne tí, ktorí nevlastnia pozemky v predmetnom poľovnom revíri a teda neuznávajú ani vlastnícke vzťahy, preto nemajú záujem o uzatvorenie zmluvy o nájme. Uviedol tiež, že správne orgány mali skúmať, či došlo k jednaniu o uzavretí zmluvy so žalobcom, a pokiaľ to neskúmali, bol nesprávny postup podľa § 139 OZ. Mal za to, že postup uzavretia nájomnej zmluvy a schválenia poľovného revíru mal byť vykonaný v súlade so zákonom tak, aby zástupcovia združenia „T. V.“ Š. najprv jednali so žalobcom o uzavretí nájomnej zmluvy a až po preukázaní, že tak vykonali, môže žalovaný, resp. jeho prvostupňový orgán schváliť poľovný revír.

Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že trvá na svojom rozhodnutí a súhlasí s rozsudkom krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP. Rozhodol na odvolacom pojednávaní podľa § 250ja ods. 3 OSP dňa 31. júla 2008 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil.

Predmetom konania v danej veci nie je uznanie ani schválenie poľovného revíru, lebo poľovný revír P. L. V. bol ešte v roku 1995 uznaný rozhodnutím Lesného úradu K. číslo 529/1995 zo dňa 14. septembra 1995, ktoré nadobudlo

právoplatnosť 6. októbra 1995 (§ 6 ods. 1 zákona o poľovníctve). Predmetom konania (správneho a súdneho preskúmovacieho) je rozhodnutie žalovaného, ktorým zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v K. o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri P. L. V., ktoré uzavrelo združenie „T. V.“ s vlastníkami, resp. splnomocnenými zástupcami 97,57% výmery predmetného revíru, ktorý bol pre účely práva poľovníctva posudzovaný ako spoločná vec. Správne orgány pri uvedenom posúdení vychádzali z relevantnej zákonnej úpravy, podľa ktorej poľovný revír je súbor pozemkov vo vlastníctve jedného alebo viacerých vlastníkov, ktorý musí spĺňať kritériá, stanovené v zákone o poľovníctve; nejde pritom o nehnuteľnosť v spoločnom vlastníctve viacerých spoluvlastníkov.

Preto je potrebné prisvedčiť záveru krajského súdu, že v súdnom preskúmovacom konaní nebolo zistené porušenie zákona v postupe a rozhodovaní orgánov štátnej správy. Aj podľa názoru odvolacieho súdu schválením zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri P. L. V., ktoré uzavrelo združenie „T. V.“ s vlastníkami, resp. splnomocnenými zástupcami 97,57% výmery predmetného poľovného revíru, nedošlo k porušeniu zákonom chránených práv žalobcu. Tu je potrebné uviesť, že všeobecným právnym princípom demokratického štátu je vôľa väčšiny pri zachovaní zákonných práv menšiny. Len výnimočne sa uplatňuje princíp jednomyselnosti, lebo pri jeho rozšírenej aplikácii by nemohli byť riešené rôzne bežné životné situácie. Takže je len logické, že práve pri súperení viac poľovných združení, ktoré vedú spory o tom, kto bude poľovať v danej lokalite (ako to uviedol žalobca v odvolaní), rozhoduje väčšinový vlastník revíru o tom, s kým uzavrie zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri. Takýto subjekt sa po schválení zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva príslušným orgánom štátnej správy (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve) stáva oprávneným na výkon práva poľovníctva v konkrétnom poľovnom revíri za odplatu, výšku ktorej určuje zákon v prílohe č. 1 k zákonu č. 99/1993 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 23/1962 Zb. o poľovníctve. Vlastníci pozemkov, ktoré sú súčasťou poľovného revíru (ale nemôžu byť samostatným poľovným revírom, lebo nedosahujú zákonom stanovenú výmeru - § 6 zákona o poľovníctve), majú prednostné právo na vznik členstva v poľovníckom združení, ktorému bol výkon práva poľovníctva prenajatý (§ 14 ods. 4 zákona o poľovníctve). Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdil, že k uzavretiu zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva medzi ním a združením „T. V.“ nedošlo jedine z dôvodu, že on mal záujem zapracovať do zmluvy aj podmienku, že ako majiteľ pozemku, ktorý prenajíma, bude prijatý za člena združenia, na čo má prednostné právo, tu je potrebné uviesť, že ide o zákonné právo žalobcu bez ohľadu na to, či by bolo alebo nebolo zapracované v zmluve o nájme výkonu práva poľovníctva.

Správny bol preto postup žalovaného správneho orgánu, ktorý zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v K. o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri P. L. V., ktoré uzavrelo združenie „T. V.“ s vlastníkmi, resp. splnomocnenými zástupcami 97,57% výmery predmetného revíru, keďže ani v odvolacom správnom konaní neboli zistené zákonné prekážky, ktoré by bránili schváleniu predmetných zmlúv.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že v preskúmvanej veci bol dostatočne zistený skutkový stav a z neho vyvodený správny právny záver. Z dôvodov, uvedených vyššie preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

Prejednaním veci krajským súdom v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu nedošlo k porušeniu zákona, keďže krajský súd postupoval v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 (v spojení s § 246c, prvá veta OSP), podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní; ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Ani v odvolacom konaní žalobca nepredložil žiadne také nové dôkazy, na ktoré by bol musel krajský súd prihliadnuť v prípade, že by sa žalobca a jeho právny zástupca zúčastnili pojednávania pred krajským súdom a takýto dôkaz by bol na pojednávaní krajského súdu predložený. V tejto súvislosti je tiež potrebné poukázať na špecifickú úpravu súdneho preskúmvacieho konania, formulovanú v ustanovení § 250i ods. 1 OSP tak, že pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd so zreteľom na výsledok odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobca nemal úspech ani v odvolacom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 31. júla 2008

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová